

Opgaver til studerende om Serviceloven §§ 112 og 113

Serviceloven § 112 er den lovgivning vi bruger når vi vurderer om en borger er berettiget til at få bevilget et hjælpemiddel. Borgeren skal have en varig funktionsnedsættelse. Desuden skal hjælpemidlet i væsentlig grad lette den daglige tilværelse i hjemmet eller være nødvendig for at borgeren kan udføre et erhverv.

Giv eksempler på varige funktionsnedsættelser.

Giv eksempler på hvad der kan blive lettet i den daglige tilværelse i hjemmet.

Hvilke hensyn skal der tages når vi vælger hvilket hjælpemiddel borgeren kan udlånes?

Skal borgeren acceptere det hjælpemiddel vi vælger til borgeren?

Hvorfor/hvorfor ikke?

Serviceloven § 113 bruger vi når vi skal vurdere om borger er berettiget til et tilskud til et forbrugsgode eller om forbrugsgodet fungerer udelukkende som et hjælpemiddel og dermed kan udlånes.

Hvad skal være opfyldt for at borger kan få støtte til et forbrugsgode?

Hvor mange forskellige måder kan borgeren få støtte på jf, SL § 113?

Hvad er forskellene på disse måder?

Som sagsbehandlernde ergoterapeut inddeler vi ting i 4 kategorier: Hjælpemidler, forbrugsgoder, forbrugsgoder der normalt indgår i sædvanligt indbo (kaldet sædvanligt indbo) og APV-hjælpemidler. Et hjælpemiddel er et produkt der er produceret og fremstilles for at afhjælpe en funktionsnedsættelse. Forbrugsgoder er et produkt der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed. Sædvanligt indbo er et forbrugsgode som normalt findes i ethvert hjem, der måtte ønske det.

APV-hjælpemidler er redskaber vi bevilger for at lette personalets arbejde.

Hvilken kategori er følgende ting i?

	Hjælpemiddel	Forbrugsgode	Sædvanligt indbo	APV
Rollator				
iPad				
Lænestol				
Gulvlift				
Toiletforhøjer				
Kørestol				
Gribetang				
Langt skohorn				
Vinklet brødkniv				
Håvaskebakke				
Strømpepåtager				
Lågpifter				
El-køretøj				

Udover at forholde os til Serviceloven §§ 112 og 113 skal vi også forholde os til principmeddelelser fra Ankestyrelsen. Et eksempel er principmeddelelse 36-22 om forbrugsgode – sædvanligt indbo.

Nogle ting der tidligere blev betragtet som hjælpemidler bliver i dag betragtet som forbrugsgoder eller forbrugsgoder der indgår i sædvanligt indbo. Det vil løbende ændre i takt med den samfundsmæssige udvikling i Danmark.

Nævn eksempler på ting der har skiftet karakter?

Hvis en borger får afslag på et hjælpemiddel, skal vi fortælle borgeren hvorfor de får afslag. Det kan gøres mundtligt eller skriftligt. Borgeren har ret til at klage over en afgørelse. Hvis de gerne vil det, er det en stor fordel at de har fået afgørelsen på skrift, så de kan læse præcist hvad det er de skal forholde sig til. Borger har 4 uger til at klage over en afgørelse. Hvis de gør det, skal vi genvurdere sagen. Hvis vi fastholder afgørelse, skal vi fortælle det til borgeren og sende sagen videre til Ankestyrelsen med relevante oplysninger i sagen. Ankestyrelsen vurderer sagen og giver borger og kommunen et svar. Disse svar skal vi også forholde os til når vi fremadrettet får lignende sager.